

kunne gennemføres, således at brugerne stort set ikke ville få øgede samlede udgifter til opvarmning. Kun hvis der blev anvendt meget korte tilslutningsfrister, skønnede udvalget, at visse brugere, specielt sådanne med helt nye anlæg, kunne blive påført et ekstraordinært økonomisk tab, hvorfor sådanne brugere, ud fra en rimelighedsbetragtning, burde modtage en godtgørelse i forbindelse med tilslutning til det kollektive anlæg.

I sine overvejelser havde varmeplanudvalget bl. a. inddraget det forhold, at langt de fleste af de eksisterende brugere i løbet af de næste 15-20 år under alle omstændigheder skal udskifte væsentlige dele af deres opvarmningsanlæg på grund af nedslidning. Således skønnede udvalget, at der i perioden frem til 1995 vil blive udskiftet ca. 800.000 oliefyre samt at der i perioden frem til 1990 vil blive udskiftet ca. 450.000 olietanke i henhold til en bekendtgørelse fra miljøministeren.

Det betyder, at en planlægning, der som hovedregel tilstræber at sikre en overgang fra individuel til kollektiv opvarmning i takt med den naturlige udskiftning, kan forløbe uden at væsentlige dele af de individuelle anlæg unyttiggøres.

En del af anlæggene vil imidlertid skulle udskiftes, inden der rent faktisk kan være etableret en kollektiv forsyning. Udvalget pegede her på muligheden af, at der for sådanne brugere blev etableret lejeordninger af oliefyre eller olietanke m.v.

Lejeordninger etableret af energileverandører i tiden indtil det kollektive forsyningsanlæg er etableret, kombineret med en rimelig tilslutningsfrist, skulle således øge muligheden for, at den overvejende del af tilslutningen til det kollektive net vil kunne ske i forbindelse med den naturlige udskiftning af større dele af brugernes opvarmningssystem. En sådan tilslutningstakt betyder, at de udgifter, som brugerne får ved selve tilslutningen, vil blive kompenseret af de udgifter, brugerne sparer ved, at de ikke behøver at investere i nye dele til det individuelle anlæg.

Til brug ved projektudarbejdelsen for kollektive varmforsyningsanlæg er det derfor vigtigt, at der forefindes data om de individuelle opvarmningsanlægs art og alder. Herved kan der i projekterne indgå en geografisk og tidsmæssig udbygning af nettene, som kan medvirke til at fremme en overgang til det kollektive varmforsyningssystem, som falder sammen med den naturlige udskiftning af væsentlige dele af de individuelle fyringsanlæg m.v. Det vil i praksis betyde, at netudbygningen bør tilstræbes at ske først i de byområder, hvor der skønnes at være mange oliefyre eller olietanke, der skal udskiftes indenfor en kort årrække. En sådan

tilslutningsstrategi vil samtidig indebære en energimæssig gevinst, idet især de ældste anlæg med de relativt laveste virkningsgrader først tilsluttes det kollektive forsyningsnet.

På baggrund af ovennævnte er det ikke skønt, at der er grundlag for en generel bestemmelse om udbetaling af erstatning ved tilslutning af eksisterende bebyggelse. I stedet er der i stk. 2 og stk. 3 medtaget bestemmelser om dispensation og godtgørelse.

Samtidig skal det understreges, at stk. 1 ikke indeholder hjemmel for kommunalbestyrelsen til at kræve tilslutning i tilfælde, hvor denne vil medføre et så ekstraordinært stort indgreb hos den enkelte bruger, at indgrebet får karakter af ekspropriation. Handelsministeren vil præcisere dette over for kommunalbestyrelserne i de regler, der skal fastsættes efter stk. 2.

Efter stk. 2 vil der blive fastsat regler om, at bygninger, som det vil være særligt bekosteligt at tilslutte et kollektivt varmforsyningsanlæg, eller hvor tilslutningen i øvrigt vil være åbenbart urimelig, ikke skal kunne kræves tilsluttet. De kategorier af bebyggelse, der kan komme på tale, vil bl. a. være bygninger uden centralvarmeanlæg eller bygninger, hvor væsentlige dele af centralvarmeanlægget vil skulle udskiftes på grund af tilslutningen, samt bygninger, der skal nedrives inden for en kort årrække eller som kun opvarmes periodisk.

Herudover kan det komme på tale at undtage bygninger der i væsentligt omfang opvarmes med vedvarende energi.

Godtgørelse efter stk. 3 forudsættes, som nævnt ovenfor, kun udbetalt i enkelte særlige tilfælde, hvor en bruger uden egen skyld i forbindelse med tilslutningen får unyttiggjort funktionsdygtige nye dele af en ejendoms opvarmningssystem. Det vil sige, at udbetaling af godtgørelse i almindelighed kun kan blive aktuel for projekter, hvor der forudsættes en meget hurtig tilslutning til den kollektive varmforsyning.

Udbetaling af godtgørelse vil endvidere kun komme på tale, hvis den pågældende bruger i god tro har investeret i det unyttiggjorte opvarmningssystem. Denne forudsætning vil ikke være opfyldt, hvis brugeren efter at have modtaget information om, at hans ejendom skal tilsluttes en kollektiv varmforsyning, afstår fra at udnytte et tilbud om leje af et midlertidigt opvarmningsanlæg, og i stedet investerer i et nyt anlæg.

Det er skønt rimeligt, at godtgørelsen udredes ligeligt af kommunen og anlægget. Beslutning om, hvorvidt godtgørelsen skal udbetales og dennes størrelse, træffes ifølge stk. 3 af kommunalbestyrel-